

ligesaa bestemt som nu i Dag fremhævede, at det ikke for Forslagsstillerne gjaldt om at faae Loven i alle dens Enkeltigheder vedtagen i den Stikkelse, hvori den forelaa, men at det kun gjaldt om at fastholde den i dens Grundprinciper. Det Mindretal, hvortil jeg dengang sluttede mig, fremsatte derved flere Forslag, som vi mente vilde være stikfede til at samle Udvalgets Medlemmer, men alle de Forslag, vi fremsatte, og al den Smødekommun, vi viste, blev tilbagevist af det ærede Udvalgs Flertal i Almindelighed, men af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne i Særdeleshed. Der var saaledes ikke Mindet for Mindretallet at gjøre end at fremsætte de Forslag, det dengang mente at kunne gaa ind paa. Derjom de ærede Forslagsstillere nu i Aar havde viist nogen Tilbøjelighed til at ville forhandle med os, der staar paa den modsatte Side, vilde jeg have været tilbøjelig til at forhandle med dem, men da de ikke have viist nogen saadan Tilbøjelighed, tror jeg ikke, at det fra mit Standpunkt kunde have nyttet Noget at fremsætte Forslag i den Hensende. Det er Grunden, hvorfor jeg ikke har gjort det i Aar, idet jeg nemlig ikke har troet, det kunde nytte Noget at stille Indbringningsforslag til dette Forslag, saaledes som det nu foreligger. — Jeg kan ikke stemme for den Dagsorden, der er foreslaaet, men maa stemme imod den.

B. Holm: Jeg erindrer ikke bestemt, hvorledes Mindretallets Stilling ifjor var til dette Lovforslag, men, saavidt jeg erindrer, var det Princip, som vi Forslagsstillere kaldte for Grundprincippet, ikke nedlagt i Mindretallets Forslag. Grundprincippet i vort Forslag er almindelig Valgret, og det, hvorom der kunde forhandles fra Forslagsstillernes Side, maatte altsaa ikke afvige fra dette Grundprincip, men Forhandlingen maatte komme til at gaa ud paa, om det enten skulde være Flertallet, der skulde have Censur eller det skulde være Mindretallet. Jeg tillod mig allerede ved Sagens 1ste Behandling at udtale, at det ikke kom saa nytte an paa Enkeltighederne, naar man blot fastholdt Principerne, og den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte det Samme. Han gjentog ligeledes i Dag, at det var Grundprincippet, hvorom her var Tale, og paa hvilket hverken Regjeringen eller Mindretallet var tilbøjelig til at gaa ind.

Octavius Hansen: Med særligt Hensyn til, hvad der blev bemærket af det ærede Medlem for Veile Amts 1ste Valgkreds (Gad), maa jeg dog endnu tillade mig at yttre, at jeg, naar jeg stemmer Ja for denne Dagsorden, ikke for mit Bedkommende derved vil kaste Skylden enten over paa Ministeriet eller paa noget andet Sted. Det er ganske vist, at det enkelte Medlem ikke kan vente, at hans Anskuelse og hans Motivering skal blive fuldstændig tilfredsstillende ved den Motivering, der gives for en saadan Dagsorden; naar blot

det, der staar, i og for sig er praktisk rigtig, tror jeg, den Enkelte kan stemme derfor. — Med Hensyn til hvad den ærede sidste Læser yttrede om Grundprinciperne, kan jeg i Øvrigt ikke se, at der er saa stor Forskjel. Naar der ved en Lov, som ordner de kommunale Valg, er Tale om, at Husmændene og Gaardmændene skilles fra hinanden, ser jeg ikke rettere, end at noget Saadant ogsaa er fuldstændig Tilfældet efter det Forslag, som her foreligger. Det har ligesaa vel en Censur, som, saavidt jeg erindrer, det Forslag havde, der ifjor fremkom fra Mindretallet. Der er blot den Forskjel, at de Herre vilde have en Valgbarheds-censur, medens de Andre vilde have en Valgrets-censur, og da jeg for mit Bedkommende betragter en Valgbarheds-censur som det mest Forkastelige, der kan tænkes, kan jeg heller ikke være enig i Grundprincippet i dette Forslag.

Berg: Det ærede Medlem mente, at der ikke var nogen Forskjel mellem det Mindretal, som tidligere var tilstede ved Behandlingen af denne Sag, og det Standpunkt, Forslagsstillerne staa paa (Octavius Hansen: Det er der heller ikke.); det ærede Medlem siger, at der heller ikke er det; men hvis det er Tilfældet, saa forekommer det mig, at Mindretallet skulde give efter og gaa over til vort Standpunkt, thi saa vare vi enige. Enten maa der altsaa være en virkelig og væsentlig Realitetsforskjel, der forhindrer det Mindretal, som dengang var tilstede, fra at slutte sig til os, eller ogsaa er det ærede Medlems Ord rigtige. Er de rigtige, hvorfor da ikke være enig med os; og er der en virkelig Realitetsforskjel tilstede, hvorledes kunde da det ærede Medlem da udtale sig, som han gjorde. Det ærede Medlem sagde i Øvrigt før, at han nok kunde være med til, at der kunde foretages nogle Forandringer i Amtsrådernes og Sognerådernes Sammensætning, men hvorfor tog det ærede Medlem ikke Byrådene med; jeg tror, at disse trænge nok saa haardt til en forandret Sammensætning som de andre, og jeg er overbevist om, at det mere og mere vil komme til at føles i Kjøbstæderne, og mange Steder føles det meget bestemt, at det er nødvendigt. Det ærede Medlem fra Frederiksbergkredsens (P. Pederfen) modfagde min Udtalelse om, at han ved sit Forslag vilde dele mellem Gaardmændene og Husmændene. Jeg skal i saa Henseende henvisse til Forslaget, ifølge hvilket en vis Del skulde vælge den ene Del og de Lavere stillede besætte den anden Del af Sogneraadet; Enhver skulde vælge for sig, thi de vare ikke gode nok til at følges ad. Det kan hændes, at man ved en Benyttelse af det statistiske Labelværk vil faae at se, at somme Sogne ville gaa noget ned i Husmandsklassen, medens i andre Kommuner tilvisse nogle Gaardmænd ville høre til de lavere Skattebyeres Klasse. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, hvad jeg før sagde, at Regjeringen satte sig fuldt saavel imod hans